

075

Nya Upplagan

I detta nummer

Varje dag har sin färg
Who killed Bambi?
Milanonedslag
Kvinnliga komiker
Våra festligaste riksdagsledamöter
Alternativt mode i Berlin

Chefredaktör:
Lars Yngve

Ekonomichef:
Maria Yngve

Redaktion:
Eric Ericson
Thomas Millroth
Tord Johnsson
Jan-Erik Zandersson
Lotta Askaner Bergström

Creative director:
Marcus Gärde

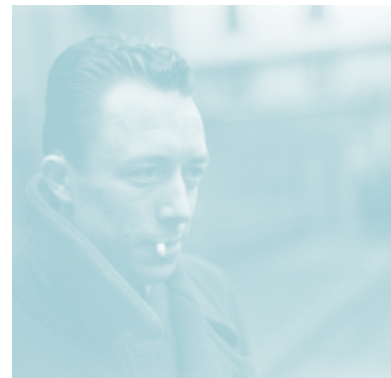
Art direction:
Böföms

Skribenter:
Jonas Hallberg
Kalle Lind
Jonas Jonasson
Cyril Hellman
Gittan Jönsson
Martin Kristenson
C-J Charpentier
Pidde Andersson
Janne Falk
Sofia Rapp Johansson
Svante Nybyggars, m fl...

Per Gessle Noam Chomsky Johnossi Peter Hook Edward Tudor Pole Dominique

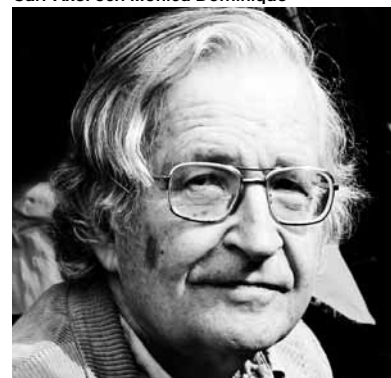
Ed Tenople

Albert Camus

Carl-Axel och Monica Dominique

Noam Chomsky

Per Gessle

Peter Hook

Illustratörer:
Lars Sjunnesson
Malin Biller
Jimmy Wallin
Josef Daagarsson
Daniel Lenneér
Thomas Olsson
David Thibel

WHYRED

WHYRED STORES
STOCKHOLM

*Mäster Samuelsgatan 3
Brunogallerian, Götgatsbacken 36*

MALMÖ
Skomakaregatan 7

CÖTEBORG
Södra Larmgatan 13

COPENHAGEN
Pilestræde 35

WHYRED OUTLET STORES
STOCKHOLM
Drottninggatan 94

WWW.WHYRED.COM

Foto: Maja Flink

075

Nya Upplagan

PETTYTESSER

Jag var stolt ägare till en svart, robust Volvo 444 av årsmodell 1953 som var utrustad med banjoratt, en tuta så lågfrekvent att mitt skelett ljöd som en stämgaflöj, tre växlar och 44 icke DNA-testade hästkrafter. Bilen var tung som ett hangarfartyg och accelererade från noll till åttio på tre och en halv förmiddag. Att trampa ner gasen och göra en akustisk kick-down var alltså ungefär lika händelseöst som att trampa i en spann med ljummet vatten! Först hände ingenting, därefter hände ingenting och efter ytterligare några sekunder hände absolut ytterligare ingenting... Plötsligt baktände den (nej, vi sprängde inte ljudvallen, för er som undrar!) med ett kraftigt ryck som fick huvudet på de två som satt därframme att slungas bakåt och vika sig ned över ryggstödet så att man klart och tydligt såg ut genom bakrutan (upp och ner förvisso, men ändå) vilket gjorde att risken för whiplash var överhängande! När man skulle stänga dörren fick man använda båda armarna och orangutangsvinga igen dem. Kupén var så tät att om man glömde ställa upp det lilla trekantiga sidofönstret när man stängde dörren, så slog det lock för öronen och trumhinnorna smattrade som om ni tänker er att någon tappar ett gäng basketbollar på gymnastikgolvet. Det bästa med den tidens bilar var att de inte hade några obehagliga, svårtydda och främmande symboler som tändes på instrumentbrädan en gång i timmen. Det fanns liksom i princip bara en endaste varningslampa för bilens alla åkommor. Bilen hade en egen vilja och stannade när – och var – den ville, och när detta hände gjorde jag samma sak: Först svor jag (naturligtvis), sedan använde jag tutan som boxboll, gick av bilen och slog igen dörren, öppnade huven med en tyngdlyftarstöt, tittade ned i motorrummet, hoppade ned i motorrummet, tittade på de fyra kablarna och skakade därefter på huvudet, slog igen huven efter att jag hade hoppat upp från motorrummet, sparkade på vänster frambäck (som om det skulle hjälpa?), gick in i bilen och satte mig och svor igen. Väntade en halvtimme, vred så om nyckeln varpå motorn stånkade igång igen och jag kunde körde vidare. Det var en bra bil. En fin bil, som luktade likt korridorerna på äldreboende.

Jag gillade att köra med rutorna nere på sommaren, speciellt när rapsen blomnade, det gjorde mig ivrig och upprymd. Jag spelade Tom Petty och Learning to Fly, och just då, när planeterna och solen stod i zenit, brukade jag inbilla mig själv att jag på något vis hade Petty i baksätet med en Rickenbackertolva tolv i knäet. PV:n tycktes sväva fram som en

rymdfärja mellan rapsen i den ljuva doften. På torget låg korvkiosken och i den stod en dam med en permanent så hård att den garanterat skulle överleva ett anfall från utomjordingar skjutandes med dödliga strålpistoler. Hennes egenhändigt ditmålade och lömskt guppande ögonbryn befann sig väldigt nära hennes vätesuperoxiderad hårfäste. Hon var en skvallercentral, ville man nå ut med något var det bara att berätta i största förtroende. Hennes skratt gnisslade för övrigt som slitna bromsbelägg.

Min bästa kompis var begåvad med ett långfinger med en helt egen vilja och taskig tajming, vilket ledde till att PV:ns hästkrafter då och då tvingades slita hårt, och att jag först blev torr i munnen, fick papegojtunga och därefter lödder i munvinklarna. Han kunde mycket väl kasta ur sig saker och ting som: "Du, på tal om bögar, hur är det egentligen med din svårfar nu för tiden", till personer han aldrig tidigare träffat. Och värst av allt: Han brydde sig inte om att personen i fråga kunde vara stor som Bud Spencer. Och ett sådant tilltal, på landsbygden, och på den tiden, var att betrakta som VALDIGT oförskämt. Och mycket riktigt, efter en förkolnad åskblick utbröt ett Blitzkrieg, inte med tusen nålar utan med knytnävar, och efter det att vi fått stryk – det fick vi nämligen alltid – avslutade kompisens oftast detta med en uppmaning till dem som gett oss stryk att "koka en pära" eller "dra röven i koxen", med glimten i ögat, nu snyggt inramad av en blått. Vi kunde ju inte slåss, men vi fick många stora grabbar att springa, tack vare vår verbala förmåga och vårt uppfinningsrika ordförråd; vi före och de bakefter. Vi hade våra extremt snygga Happy Days-jackor i filt med galonärmar, uppvikta Levis 501 och Dr Martensskor, och var liksom, enligt vårt sätt att se på saken, absolut det coolaste man kunde skåda, självsäkerheten personifierade. Speciellt bra att lyssna på när vi blev jagade i bil var Ramones första album. Ett tips till alla som har gamla skrotbilar är att spela Ramones. Joey fick ju en gång frågan om varför de spelade så fort och varför deras låtar var så korta? Han svarade: "We play short songs for people who don't have a lot of spare time". Och om det var någonting man hade just då, så var det ont om tid... Och vid närmare eftertanke så tycks inte mycket ha förändrats. Jag har fortfarande ont om tid, gillar fortfarande Ramones och Petty.

Ja, det var väl Dee Dee... som min kompis hade uttryckt saken.

Chefredaktör, ansvarig utgivare:
Lars Yngve
lars@nyaupplagan.se
Mobil: 0733-86 76 66

Ekonomichef:
Maria Yngve – lagledare
maria@nyaupplagan.se

Creative director:
Marcus Gärde
marcus@nyaupplagan.se

Art direction:
Böfums
info@bofums.se

Redaktion:
Eric Ericson
Thomas Millroth
thomas@nyaupplagan.se
Tord Johansson
tord@nyaupplagan.se

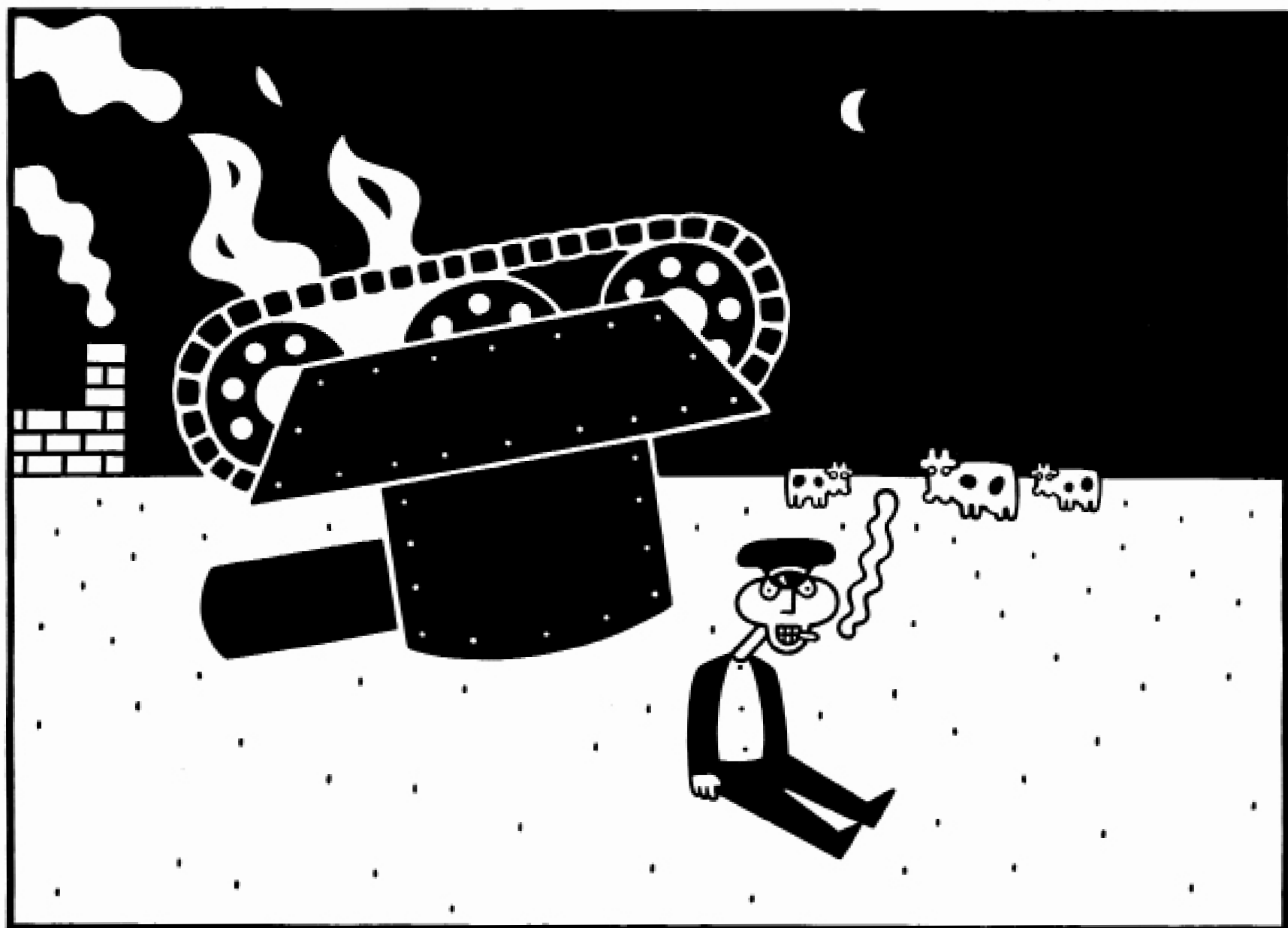
För annonsering, ring: 0733-86 76 66

Lars Yngve

Maria Yngve

Intervju	Carl-Axel och monica Dominique	6
	The soundtrack of Andi Almqvist	7
	Per Gessle	8
	Peter Hook	10
	Johnossi	11
Krönika	Våra festligaste festligaste riksdagsledamöter: Christer Winbäck	12
	Det bor en geisha i mig!	13
	Pojken och häxan	13
	Camus	14
	Varje dag har sin egen färg (i Thailand)	15
	Lasagne i all ära men barnen, gud har du glömt bort dom?	15
	Alternativt mode i Berlin	15
	Kära läsare	16
	Oäktingarna som försvann	16
	Hårda tider	17
	Vem äger världen?	18
	Nedslag i milano	19
	Katteliv	19
Kult	Kvinnliga komiker	19
	Edward Tudor Pole	20
Recensioner	Månadens klassiker	21
	Film	22
	DVD	23
	Böcker	24
	Musik	25
Humor	Serier m.m.	36

Carl-Axel och Monica Dominique

Två legender i svenskt musikliv. Carl-Axel som en av världens främsta uttolkare av Olivier Messiaens pianomusik, men också jazzgosse i Solar Plexus och filmmusikskapare till bl.a. Ingenjör Andréas luftfärd; Monica som Gals & Pals-medlem, musikdirektör, jazzpianist och operatonsättare med "Silosång" på sitt samvete liksom den tidigare vinjettmusiken till Rapport på tv.

"Harawi" är Messiaens sångcykel från 1945 om livet och döden för sopran och piano, svåruppnåelig och nästan stumt skridande, slutfört i en värld härjad av andra världskriget och en komponist som sluppit undan fasorna i polska koncentrationsläger. Stensäkert pianospel av Carl-Axel Dominique, Annika Skoglund draperar sångerna med ett välfunnet vemod i all denna messiaenska kantighet, märkligt och märkvärdigt berättande, avgrundsdjup och hopp som borde fått större genljud ute i den stora, frankofila världen.

Messiaen, trippel-cd:n du gjorde med all hans "fågelmusik" på Bis försvinner inte ur blickfånget i första taget, ett maraton som ger mer varje gång – fler inspelningar av Messiaen på gång (bortsett från nyinspelningen nedan)? Och kanske Vingt Regards sur l'enfant-Jésus i nyinspelning?

Carl-Axel: Harawi, sångerna om kärleken och döden, är den senaste Messiaen-utgåvan. Annika Skoglund och jag gör den i sin helhet tillsammans med Musorgskijs barnkammarlåtar på turné i vår. Vi har dessvärre inga direkta planer ännu på en inspelning av dessa. Annars ligger en ny inspelning av Vingt Regards i stöpsleven. Den efterfrågas varje år i Storkyrkan. "Den unge Messiaen" med mycket underbara ungdomsverk spelade jag i maskinhall. Hur kom det sig och vad händer med den nu (inspelning?) – fler operor?

Monica: Silosång var ett fantastiskt projekt med fina bilder ur

Eller Våroffer tillsammans med Monica på skiva? Vårturné med Musorgskij – kan man hoppas på inspelning där också?

Carl-Axel: Våroffer är ju också ett hjärtebarn som vi skulle vilja ge ut. Cage var väldigt spännande att arbeta med, men här finns inga närmare förfrågningar.

"Fingers Unlimited" är tvåhändig piano från paret Dominique, en blandning som är helt oförutsägbart, med Grieg, svenska jazzpärlor, Samuel Barber och egetkomponerat om vartannat. Liksom på skivan "Togetherness" där Monica spelar med bror Palle Danielsson, mestadels jazzstandards, blir skivan ett varmt spisjärn där man smälter ostar av olika smak och konsistens för att få fram en anrättning med syra, variation, beroende på var man sätter gaffeln. Smärtsamt vackert.

Silosång gör mig nyfiken, 2008, en opera om lantbruk, med premiär i en maskinhall. Hur kom det sig och vad händer med den nu (inspelning?) – fler operor?

Monica: Silosång var ett fantastiskt projekt med fina bilder ur

lantbrukslivet, som tyvärr kraschlandade av olika orsaker. Synd! Vi hade flera förfrågningar bl.a. från Tyskland, men allt rann ut i sanden. Fler operor? Ja, faktiskt! Vi sitter nu och skissar på ett projekt som tills vidare är lite hemligt. Vi får återkomma!

Skivan "Togetherness" med bror Palle ger ett så samspelt, sammansmält intryck – hur ofta spelar ni tillsammans? Dessutom ska sägas att jag får samma känsla som i "Fingers unlimited", där det är stort omöjligt att höra var ni håller hus, så helt utan ansträngning framfört – kan man hoppas på renodlat samtida likt duon Persson & Scholz' utgivningar?

Monica: Togetherness har resulterat i ett antal konserter och förfrågningar. Vi har nog en alldeles speciell känsla och lyhörddhet för varandra och det känns härligt att det inte går alltför långt mellan varven. Vår trioplatta spelades in 1980 och gavs ut på cd i Japan för ett par år sedan. Den kommer så småningom i Sverige också. Hela tiden får vi också idéer till nya fyrhändiga äventyr! Ofrånkomligt i dessa sammahang

är Monica Zetterlund, hon fattas oss, fortfarande lika starkt. Märkligt att det inte kommit mer utgivet, alternativa tagningar å la Elvis. Eller det är kanske något som är på gång? Liveskivorna som medlemmarna i Monica Zetterlund-sällskapet får varje år uppskattas väldeliga.

Monica: Ja, Monica Z. tänker vi på ofta, ofta. En personlighet utan motstycke. Här kommer jag att tänka på storbandsinspelningarna med henne och Radiojazzgruppen där jag skrev arrangemangen varav ett, "What's new", finns med i serien "Svensk Jazz"-historia 60-tal. Volym 10. Men de andra finns inte ute. Än.

Färskast är "Gals & Pals in the 80's" som är just åttiotalvarianten, när storband och inte intim jazzorkester stod bakom, utgivet livematerial från tre inspelningstillfällen (bl.a. från Malmö-tv under ledning av Leif Uvemark), Lasse Bagges 2.0-version var lika uppstudsigt studsigt i arrangemang och Beppe-texter, det här var ett bortglömt nöje. Plus också till nya fyrhändiga äventyr! Jan-Erik Zandersson

The soundtrack of Andi Almqvist

Det har gått sex år sedan jag intervjuade Andi Almqvist inför skivan "Red Room Stories". Sex år kan ibland vara en livstid. Då tänker jag inte främst på att hans etta på 18 kvm är utbytt för en mer fashionabel 60 kvadratare. Utan på att Andi sedan dess har släppt två skivor, gjort fyra Europaturnéer och en sväng i USA, haft en konsertdokumentär i SVT, lagt musik för en tjeckisk långfilm och i den amerikanska kultserien "Justified" samt har en sång med i geniförklarade Thomas Vinterbergs nya film "Jakten" med Mads Mikkelsen i huvudrollen. Med andra ord, saker och ting rullar på i hygglig takt.

Så har vår favoritbohem gått och blivit kälkborgare? Mätt och belåten? Med Zentropa i ena luren och SVT i den andra? Inte precis. Andra spåret på nya plattan "Warsaw Holiday" blåser pyjamasen av radiolyssnaren.

Visst, "No" är nog det mest catchy jag har skrivit. Ändå kan jag stå för den. Jag skrev den från början mest som ett skämt. Sedan när jag kom på refrängen blev det allvar, ingen har använt "nej" på det sättet tidigare.

Att man aldrig skall låta sig involveras med idioter. Jag säger som det är: jag fick till slut nog. Bokningsbolag, damer ...

"No" är en tre minuter lång protestsång. Nästan som en coda följer sedan "Oh La La", där berättaren tar det fullständiga klivet in i alienation: "1, 2, 3, 4 welcome to the freak show Oh la la I am not human, not human, not anymore Oh la la (...)" I don't have a single friend in this world anymore Oh la la"

Vansinne, inte för dystopin i texten utan för att

den energiskt struttande melodin gör en glad. "Oh La La" finns med i två, helt väsensskilda, versioner på skivan. Låten skrevs ursprungligen som ett beställningsjobb åt Zentropa, Susanne Biers, von Triers och Vinterbergs produktionsbolag.

Hur fick du in en fot där?

De ringde en dag och sa (Andi härmar danska): "Vi tycker att din musik har en unik filmisk kvalitet." Jag började dagdrömma, tänk om jag kunde få med en låt i "Festen 2"! Fattar du! Jag älskar Vinterberg och "Festen". Också fick jag med i en låt i "Jakten!" Fattar du!

Jo jag fattar, och danskarna har förstås rätt igen. Andi, med en bakgrund som serietecknare ligger intuitivt nära ett visuellt berättande. I flera av hans sånger finns en episk dramaturgi medans andra lika gärna kan vara dissonanta kulisser; det skaver, förvrängs och spökar.

Film har alltid inspirerat mig mer än musik. Kurosawa! Sergio Leone! John Houston! Riktiga filmer! Bröderna Coen! Big Lebowski! BIG LEBOWSKI, skriver Andi i soffan bredvid mig. Sedan övergår han att referera öppningsscenen i Kurosawas "Yojimbo", som han såg första gången som åttaåring ...

Och där någonstans med Toshiro Mifune vandrande på en stig i den japanska regnskogen och en välavvägd drill av en bambuflöjt, avbryter jag honom.

Men filmmusik förknippas man ju oftast med instrumentalmusik? Min stora dröm är att skriva instrumentalmusik. Ennio Morricone, Wendy Carlos som gjorde musiken till "The Shining", Anton Karas cittra i "Den tredje mannen", det är mina största idoler. Plötsligt börjar Andi gnola Lalo Schiffrins stick till "Mission Impossible" och skrattar: "Genialiskt!". Tur att jag har bandaren igång ...

Att en av Sveriges mest uttrycksfulla röster, en röst som dessutom har något att berätta faktiskt sitter och drömmar om att skriva instrumentalmusik låter som en paradox. Om inte i konstnärlig så i alla fall i existentiell mening. Such a waste of time.

Men att karln menar allvar antyds i undertexterna på sista låten på "Warsaw Holiday", den ödesmättade och vackra "No More Songs For You". Låten är inspelad live mitt i natten på en strand tillsammans med multiinstrumentalisten Bebe Risensfors. En mer skrockfull artist skulle kanske tveka att lägga en låt med en sådan titel sist på en platta.

Så, peppar peppar, för alla eventualiteters skull ställer jag inga frågor om det.

Magnus Ödmärk

Peter Hook

”Men om jag skulle vilja vara elak mot min ersättare så kan jag bara krasst konstatera att jag nog aldrig kommer att spela några av hans basgångar...”

Basist, sångare, klubbägare, DJ, författare – och legend. Och om jag ska räkna upp alla de band som influerats av Joy Division och New Order så räcker inte fingrarna till på långa vägar, jag är tvungen till att ta av mig strumporna och fortsätta räkna på tårna... New Order är ju ett band som alltid lyckats vända sina begränsningar till fördelar och har utvecklat en helt egen profil, och Peter Hook har en spelstil som är unik. Det är som om han spelar solo låtarna igenom, och låter sina basgångar ge sig iväg på små egna utflykter – och skapar därigenom nya melodier i melodierna – som en del jazzmusiker tenderar att göra: spela för sig själv, men ändå inte. Och har man en gång fastnat för Peter Hooks glimrande basgångar, så är man fast för alltid.

Man undrar ju om Peter Hook, som lämnade New Order under ett visst rabalder, hatar sina forna kompisar? Efter allt som skrivits i media är det lätt att tro att det förhåller sig på detta sätt. Jag var tvungen att få veta från Hook själv. Samtidigt som du gav ut din bok Inside Joy Division släpptes även ett nytt album, Lost Sirens, med New Order. En ren slump, eller?

Ja, faktiskt. Jag arbetade med Joy Division-boken redan innan boken The Hacienda kom ut 2009, och Inside Joy Division har från början varit planerad att ges ut under hösten 2012. Lost Sirens förhalades under många år, dock inte av mig, vilket många tycks tro. Men ett av många skäl var att New Orders avtal med Warner hade gått ut. Det var meningen att vi skulle göra ett nytt album snabbt efter Sirens och släppa det inom kort. Så blev det inte, och det var en av anledningarna till att jag blev besviken och frustrerad på de andra i bandet. Låtarna ignorerades i sex år. Jag fortsatte att ställa frågan till de andra varför inte The Lost Sirens gavs ut?

För mig var det mycket underligt, så jag är verkligen glad över att skivan nu, efter många och långa om och men, äntligen finns ute.

Vad tycker du om låtarna?

Det är ett par månader sedan jag hade möjlighet att sätta mig ner och lyssna på dem rejält, men när jag gjorde det så tänkte jag:”F*cking hell! These tracks are really good.”. Det är väldigt intressant eftersom dessa låtar hade samma ekonomiska produktionsförutsättning, och behandlades på exakt samma sätt, som låtarna på skivan Waiting For the Siren’s Call, vilket är ganska sällsynt numera i musikbranschen. Många band har inte råd med samma höga produktionskostnad på skivor och därför låter mycket riktigt en hel del av dagens musik underproducerad. Flera låtar idag görs på en dator, och det hörs; de saknar finishen i produktionen och låter platt.

Du har svart humor!

Ja, och det tror jag främst beror på att jag fick en arbetarklassuppföstran i Salford. Det var verkligen svårt, mycket svårt, och för att skydda sig själv från livets hårdhet var man tvungen att skratta åt eländet, annars hade man blivit galen. Man kan säga att den hårda skolan var karaktärsdanande. Jag läste nyligen Rod Stewarts bok och den påminde mig om att det faktiskt under min uppväxt fanns skor med sulor gjorda av hårt pressad papp som de som inte hade råd att ha skor med lädersulor, fick nöja sig med. Jag hade helt glömt bort det. Men så gick det upp ett ljus och jag blev påmind om att jag under hela min uppväxt alltid hade fuktiga fötter, och jag drog mig även till minnes vad detta berodde på.

Inside Joy Division, var det svårt att gå igenom alla minnen du hade tillsammans med Ian?

Nej, inte alls. Jag har under årens

lopp liksom vant mig. Det svåra var istället att påminnas om alla besvärigheter och problem vi gått igenom med New Order, och det var obehagligt och kändes olustigt. Allt det där med Ian har jag bearbetat under så många år nu att jag inte har några problem med det längre. Har du berättat allt som är värt att veta om din karriär i boken, eller kommer ytterligare information att dyka upp i framtiden?

Boken handlar bara om mitt liv fram till början av min karriär med Joy Division och slutar när Joy Division upphörde 1980, så det handlar om mig tills jag var strax över 20. Jag planerar att göra en New Order -bok, och den kommer att vara mycket mer omfattande eftersom det handlar om drygt 30 år, om man även räknar in tiden sedan vi splittrats och vad som pågått därefter. Jag tycker om att skriva och tror inte att den New Order-boken kommer att vara slutet på mitt skrivande. Jag har några andra idéer som jag vill testa och utforska efter det.

Du har några riktigt sköna basgångar på The Lost Sirens, vad hyser du själv för känslor om albumet?

Jag ska säga dig att det första som slog mig när jag lyssnade på skivan var att jag påmindes om all glädje vi haft i bandet genom årens lopp! Efter allt strul och allt bråk som jag haft med dem under fjolåret så var det trevligt att kunna lyssna på The Lost Sirens och faktiskt inse att vi gjort en del riktigt bra saker tillsammans. Jag inser också att den där speciella kemins som gjorde oss till ett bra band faktiskt finns på The Lost Sirens. Det var just kemins som gjorde bandet unikt.

New Order planerar att turnera utan dig, kommenterar på det?

Saken är, och det vill jag verkligen klargöra en gång för alla: Jag har aldrig haft för avsikt att någon gång,

någonsin, försöka förhindra dem från att turnera. Det vi bråkar om handlar om hur affärsdelen är skött, eller misskött. Men okej, jag måste erkänna att jag först blev mycket chockad och arg över att de hade reformerat sig helt bakom min rygg. Men det jag var allra mest arg över var den usla affärsdelen som jag fått i allt detta. Utan att fråga eller samråda med mig, sa de bara: ”Här har du din del av New Order, och här är din andel av nybildade New Order”. Det är den biten som jag försöker att åtgärda juridiskt.

Ditt basspel är en stor del av ljudet – kan de hyra in en copycat?

Ja, de är ju det som de har gjort, eller hur? Men i första hand handlar det ju inte om att någon annan spelar mina basgrejor i låtarna. Jag menar, vem som helst kan ju spela mina basgångar, däremot kan inte vem som helst komma på dem! Men om jag skulle vilja vara elak mot min ersättare så kan jag bara krasst konstatera att jag nog aldrig kommer att spela några av hans basgångar... Movement- och Power, Corruption and Lies-konserterna, hur har det gått med dem? Jag var väldigt nervös före spelningarna, men de gick fantastiskt. Vi hade lagt ner mycket arbete på dem på repetitionerna, och bandet lirade briljant. Att liksom få tillbaka låtarna och kunna spela material som inte har framförts på i 30 år – om ens någonsin – är helt fantastiskt. Att gå igenom albumen istället för att göra en greatest hits- uppsättning, är så mycket mer kreativt och givande, det verkar både jag och fansen vara överens om. Många fans kom fram efter spelningarna och berättade att Movement och Power, Corruption & Lies var deras favoritalbum och att de verkligen var glada över att få höra dem framförda live i sin helhet. Vi planerar just nu fler spelningar med dessa album. Vi ska ge oss ut igen till sommaren och hålla på fram till hösten och jag ser verkligen fram emot spelningarna.

Om du får ett erbjudande om att spela samma kväll som den nya versionen av New Order, skulle du tacka nej då?

Absolut inte. Nej, jag hade uppskattat att få den möjligheten och det skulle vara trevligt att se dem. Jag är säker vi skulle bryta bröd och sitta och prata gamla minnen backstage.

Lars Yngve

Foto: Tom Cockram

Johnossi

Duon Johnossi står i startgroparna inför en rejäl turné, och väljer också att spetsa till musiken med klaviatur! Men i övrigt är det sig likt: John vråker på med flakvis av akustisk gitarr som – kan man få för sig – låter lite grann som om den vore förbikopplad jordfelsbrytaren och pluggad rakt in i proppskåpet, vilket i sin tur får en gitarr att låta som tre stycken, minst. Ossi i sin tur spelar trummor som om han har brännässlor i kalsongerna, alternativt som om han är rädd för att bli kidnappad!

Detta är naturligtvis helt oemotståndligt, och efter att ha toklyssnat på deras nya fjärde album Transitions, kan jag inte komma på ett endaste argument till varför man inte skulle införskaffa den!

Om jag skulle beskriva musiken skulle jag förmodligen hävda någonting i stil med att regelrätta poputbrott avlöser larmattacker, allt förpackat med en ruffig yta, utan att för den sakens skull förlora radiopotentialen. John, hur du skulle du själv beskriva er musik för någon som aldrig hört den?

Hm... Energirik, explosiv, vemodig, vacker. Har duos som Hansson & Karlsson och The White Stripes haft någon som helst betydelse för er?

Hansson & Karlsson har jag aldrig hört, White Stripes, däremot, älskar jag, men inte för att dom var en duo utan för att dom var ett bra band.

Tänkte ni annorlunda inför Transitions, rent musikaliskt, efter ert stora kommersiella genombrott med föregångaren?

Vi vet inte hur vi skulle ha tänkt om vi inte hade haft

Mavericks bakom oss, men när vi tänker så tänker vi att vi vill utvecklas som individer och som band. Och för att utvecklas så vet vi att vi måste försöka lämna vårt rationella tänkande åt sidan och låta till den berömda "känslan".

Nu har ni plockat in klaviatur, blir det kanske ett Johnossi med helt band i framtiden?

Nej, jag har svårt att föreställa mig det. Då startar vi nog hellre ett nytt band, i så fall. Men vi känner oss fria att skapa vad som helst under Johnossi så länge jag och Ossi är kreativa ledare.

Gone Forever är en låt som kommer att sätta vilken arena som helst i brand! Är ni ett blivande arenaband?

Vi känner oss absolut redo att kliva upp på arenanivå, musikaliskt och performancemässigt är vi redan där. Framtiden får utvisa var vi hamnar. Ni åkte iväg på retreat i Amazonas, vad fick ni ut av det?

En massa, på det rent personliga planet.

Existensiell ångest, är det inte överskattat?

Människan vill må bra i kropp och själ. Ångest är vad det är, en sjukdom som alla andra. Kan en sjukdom vara överskattad?

Jag menar, är det inte bara att se till att finnas här och nu, den tid vi fått, och göra det bästa av den?

I praktiken är det så, och det är dit jag strävar, men det är inte så enkelt som det låter när du beskriver det så slentrianmässigt. Jag tycker att jag är väldigt bra på att leva i nuet och jag uppskattar mitt fantastiska liv här på jorden. Men jag är mycket medveten om att jag har en själ, och min själ är stundtals väldigt förvirrad över att den befinner sig inuti min kropp, vilket självklart påverkar min vardag.

Livets mysterium; har du kommit fram till vad som är det viktigaste i livet, och varför?

Jag tror inte det finns något enskilt i livet som man skulle kunna säga är något oerhört obehagligt. Många religioner används idag som ett redskap för att försöka styra och hålla ett folkslag i schack. Religion/politik/maktbegär/underkastelse/krig, det har bara blivit skit av alltihop. Jag kan tycka att det är fint med kloka ord som står nedskrivna i en bok, eller på väggen

inuti en grotta någonstans, men jag är stark motståndare till att en grupp människor ska leva enligt en viss mall och tillbe högre makter. Att finna själslig ro är för mig en högst individuell utforskning som har mycket med ens undermedvetna att göra. Att tro och att söka är något fint. Att följa och underkasta sig är något fult.

Har du läst Bibeln?

Inte hela. Delar av den. Det låter nästan som om du är ett ämne för att bli präst!

Nej för i helvete... Ångest, hur tar den sig uttryck hos dig?

Ett konstant pulserande klot av obehag i solar plexus. Tryck över bröstet och halsen. Men jag mår mycket bättre nu!

Tror ni att det finns något efter jordelivet?

Ja. Nu ger ni er ut på turné som en trio, blir det till att kämpa om utrymmet på scenen?

Ibland kanske, när vi spelar på mindre ställen. Men vi spelar mest på relativt stora scener nu så det ska inte vara några problem.

Ut och eröva världen nu! Ja. Tack.

Lars Yngve

Kalle Lind

Våra festligaste riksdagsledamöter: Christer Winbäck

Kalle Lind fortsätter gräva i de där böckerna vi trodde var bortglömda. Efter att ha skrivit om människor det varit synd om, som gått till överdrift och har haft fel, har han nu gett sig på att kartlägga våra festligaste riksdagsledamöter. Boken ”52 festliga riksdagsledamöter” finns nu i en bokhandel nära dig. Här får du nöja dig med smakprov. I detta nummer: de avkastade barnens vän Christer Winbäck.

Onsdagen den 3 augusti 2011 var dagens huvudnyhet att en elvaårig flicka hade blivit avslängd från ett SJ-tåg på väg mot Göteborg. Hennes storasyster var på toaletten med tågbiljetten, konduktören förstod inte flickans knaggliga svenska – ”de fick ingen bra kontakt” enligt SJ:s informationsansvarige – och resultatet blev att hon sattes av i Kumla med åtta kronor på fickan.

Där hittades flickan sedermera av en tant som tog hem henne, lät henne sova över natten och på morgonen tog henne med sig ut för att köpa mat och en tågbiljett tillbaka hem. Detta förlånade tanten den finaste utmärkelse en svensk kan få: hon kallades ”hjärte” i Expressen.”En solskenshistoria i slutet”, sammanfattade vakthavande befäl i Örebro det hela.

Nja, frestades den skeptiske att invända. En himlakropp som låg närmare till hands än solen att jämföra med var de svarta hålen. Historien var fullkomligt urgröpt av märkligheter och obesvarade frågor.

För det första: hur länge var egentligen den där storasystem på toaletten? För det andra: tyckte SJ verkligen att deras argument ”hon såg äldre ut än elva” var ett bra argument? För det tredje: bör man verkligen kallas hjärte om man, som tanten, frihetsberövar ett barn? På frågan varför i alla Jesu änglar och apostlar hon inte omedelbart tog kontakt med polis när hon hittade en gråtande elvaåring i en järnvägsundergång i Kumla, utan

istället undanhöll henne från familjen ytterligare ett halvt dygn, svarade tanten: ”Jag tänkte inte på att ringa polisen.”

Exakt vad hon istället tänkte på förtäljer inte historien. Men det finns ju så mycket annat att tänka på när man plockar med sig bortsprungna barn hem. Var ska barnet sova? Var har jag mina extrabolster? Använder barn kuddar nuförtiden?

I efterhandsrapporteringen fick SJ all skiten. Sossarnas högst tillfällige partiledare Håkan Juholt ”rasade” och ”såg rött” med okontrollerat hätska utfall av typen: ”Man förväntar sig mer av kollektivtrafiken än så.” Och nog för att SJ betedde sig typiskt SJ:skt, men man får nog konstatera att den där tanten klarade sig lindrigt undan i rapporteringen. Det är inte alldeles säkert att ordet ”hjärte” hade använts om en äldre man som hade plockat med sig en elvaårig flicka hem till ungarlägenheten och stoppat om henne.

Näväl – det mesta löste sig. Flickan återbördades till sin familj och fortsatte leva sitt liv. De traumatiska upplevelserna ökade troligen hennes misstro mot SJ och hennes irrationella tacksamhet mot gamla tanter, vilket bara gjorde henne svenskare i värderingarna. Konduktören togs ur tjänst och fick troligen genomgå SJ:s internkurs ”Några enkla knep för att se till att vårt rykte inte blir ännu mer nerpissat än det redan är”.

Där kunde det hela ha varit slut. Men så skedde något liknande nere i Skåne några veckor senare: en tolvåring sattes av i byn Gunnesbo, där varken han eller nån annan nänsin haft nåt ärende, för att han saknade ett kvitto som bevisade att det månadskort han uppenbarligen hade i handen var giltigt.

Nu kunde man tydligt se att det rörde sig om en trend, en grasserande fluga, en sjuk sport i tiden. Konduktörerna verkade tävla med varandra om att dumpa flest mellanstadieungar i glesbygden. En av våra folkvalda – folktopristen Christer Winbäck – insåg vad som var på väg att hända. Han förstod att detta var ett problem som måste stävjas. ”Nu får det

baske mig vara nog med alla dessa barn som i tid och otid kastas av från alla våra tåg!” tänkte han troligen. ”Vi måste sätta till alla klutar innan våra tågbolag har hystat av varenda minderårig i obygdén! Hur ska det bli om detta får fortsätta? Finns det tillräckligt med gamla tanter för att hysa dem alla?”

Han satte sig att skriva en motion till riksdagen. ”Motion 2011/12:T233 Avslängda barn” var kanske inte den ballast tänkbara rubriken men den fick duga. I texten radade han upp alla exempel han kunde hitta på denna nya bisarra vana – två stycken – och la klart och tydligt fram varför han inte ansåg att man bör slänga barn från tåg: ”Vi lägger stor kraft i vårt samhälle på att bygga bort faror för att skydda våra barn från avsiktliga och oavsiktliga faror. Att sätta ut dem på en okänd station utan att kontakta föräldrarna kan naturligtvis utsätta dem för stor fara och därför måste vi skapa regler i samhället för att förhindra detta.”

Motionens förslag till riksdagsbeslut var radikalt, för att inte säga omvälvande: ”Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skydda barn från att bli avslängda från tåg m.m.”

Så minns det, käre läsare: varje gång ditt barn inte kastas av på en okänd station utan att du kontaktas, så är det Christer Winbäck's förtjänst.

Det bor en geisha i mig!

Petter Wallenberg var nyligen i Tokyo för att spela in musikvideon till sin singel ”Be My Lover”. Han hamnade i en värld det sällan talas om - stadens gaydistrikt. Där sprang han på allt ifrån Freddie Mercurys gamla älskare till kvinnliga dragqueens och sumobrottare med handväskor.

När jag kommer till en ny stad kollar jag alltid in bögsenen. Detta kändes ännu mer spännande när jag skulle till Tokyo. Jag hade ju hört att staden skulle vara full av neon, färgglada tonåringar och automater där man köper använda trosor. Men med så många galna fenomen i det övriga samhället - hur är då gaysenen?

Ännu galnare förstås. Vi hinner knappt landa förrän tre av Japans mest kända transor, Isuzu, Kimko Hilton och Bourlbonne, dansar glatt inför vår kamera. Jag blir glad. Jag är nämligen här för att filma min nästa musikvideo och letar efter just folk som vill synas. Och syns gör många i Tokyos gaydistrikt, Shinjuku Nichome, även kallat Friendly Town. I området finns över 400 gaybarer, alla mer eller mindre samlade längs gatan Nakadori. På den mixade baren Alamas Café börjar kvällen med en skål nudlar innan vi slår följe med Isuzu och gänget.

Transorna har sin egen kväll «Campy girls» på grannbaren DNA, med kvarterets trevligaste och hunkigaste björn till bartender (att Japan har en sån utbredd björnkultur är en överraskning). Vi tittar in på några öl innan vi springer vidare. Gatan kantas av flervarningsshus, där det bara är att ta hissen upp och beta av bar efter bar. På baren Freestyle sitter bögar i kostym och sjunger karaoke medan man på Booty, är klädd med redan ett av alla twinks med exakt likadana Mangafrysyrer, förutom en ensam gubbe i kostym. Det visar sig vara en ”host bar” där man köpet dyra drinkar för att vara i unga pojkars sällskap. Vi drar vidare.

Nu hamnar vi i en svacka. Plötsligt är vi inte lika välkomna längre. ”Japanese only” säger de i dörren och nekar oss gång på gång. Vi blir förvirrade. Från att ha blivit mottagna med öppna armar känner vi oss plötsligt mobbade. Bartendern på DNA tröstar oss. Det är helt enkelt så att vissa av barerna fungerar som slutna gaysällskap. De har heller inte alltid så bra koll på huruvida västerlänningar är bögar eller ej. Vi tar en paus.

Runt hörnet ligger AKTA Community Centre, som drivs av eldsjälén Johnj – som föddes som kvinna, men definerar sig som dragqueen. Johnj brinner för två saker - att uppträda och att sprida kunskap om HIV. Avståndet till gaydistriktén i västvärlden känns allt mindre när hon berättar att spridningen av viruset ökar markant även här. Sedan showar hon framför vår kamera i en färgglad peruk. Vi tackar för oss och låter Johnj jobba vidare bland kondomer och safe sex-broschyrer.

I en annan trappuppgång ligger en bar som ägs av Freddie Mercurys expojkvän. Han välkomnar oss med att hålla i oss sprit. Det slutar med att hela baren dansar runt oss. ”Slutet gott, allting gott” tänker vi och festar till småtimmarna. På väg ut springer vi på en av Japans mest kända sumobrottare. Han är ute med sina hårdsminkade faghags i lösögonfransar. I högsta hugg håller han... en handväska! Det säger faktiskt allt om Tokyo. Gamla japanska traditioner blandade med västerländska trender på ett modernt, alldeles eget sätt. Man kan inte annat än ryckas med. I det ögonblicket bestämmer jag mig för att Tokyo är min nya favoritstad. Jag kommer definitivt åka tillbaka. Våldigt snart.

Petter Wallenberg
Foto: Karl Andersson

Pojken och häxan

Tanktaterna är konstnärliga varelser som alltid söker det ultimata uttrycket för folkets själ. Man hade länge varit missnöjd med legenderna som beskrev hur Tanktaterna kom till. Därför bjöd de in universums främsta poeter till en tävling med uppgiften att skriva en ny skapelseberättelse. Vinnare blev en poet från planeten jorden. Tanktaterna förstod bara hälften av den märkliga texten. Härligt med mysterier att utforska!

Pojken är en sovande man som snart inte ska fylla 37 år.

Flickan är en illaluktande häxa som rullar över fönsterkarmen i en rullstol byggd av människoben. Och pojken är han som snart ska dö. Och flickan är döden som kommit för att hämta honom. Och döden blir förälskad för första gången.

Häxan kysser mannen på pannan, halar upp en ängel ur fickan, nyper mannen lätt i näsan och släpper ängeln i mannens vidöppna mun. Mannen sväljer ängeln, kisar mot häxan och säger med klar röst: "Jag vet vem du är och jag vet varför du är här."

Häxan backar häpet rullstolen, tänder sin pipa och blåser drömmar mot mannens ansikte. Men mannen viftar bort illusionerna och upprepar med pojkens röst: "Jag vet att du kommit för att hämta mig. Kom och lägg dig bredvid mig en stund, jag är redan din."

Och häxans rullstol blir en blomsterklädd gunga.

Och i gungan sitter ängeln i blå sommarklänning.

Och döden gungar med livets hela kraft.

Hon skratrar som bara unga flickor kan skratta och hoppar in i pojkens väntande famn.

lyfter 798 svarta skalbaggar den sovande häxan och bär bort henne under sång och glada hurranden.

Nu kan man tro att den här historien handlar om att kärleken övervinner allt. Jag måste göra dig besviken. Nästa morgon är mannen död. Och aldrig kommer han tillbaka. Men han försvinner inte helt. För pojken gjorde flickan med barn. Och flickan var döden. Och döden bar livet i en allt rundare mage. Och döden födde Tankt som är värt folks urmoder.

Lennart Ch Svensson
Bild: David Thibel
Konstnärskollektivet LEDA

I skyn drillar 126 lärkor. På marken

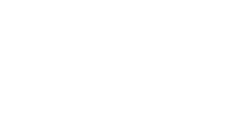
N. Chomsky

Noam Chomsky är professor emeritus i lingvistik och filosofi vid Massachusetts Institute of Technology i Cambridge, Mass. Hans senaste bok Gaza in Crisis är skriven tillsammans med Ilan Pappé.

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

rikedomar, ungefär lika mycket som

de hade på 1920-talet. Det var fortfarande världens mäktigaste land, men inte lika mäktigt som på 1950-talet. Sedan 1970 har läget varit ganska oförändrat, även om en del förändringar givetvis har ägt rum.

För första gången på 500 år, efter Spaniens och Portugals erövringar, har Latinamerika de senaste tio åren börjat ta itu med en del av sina problem. Länderna har börjat bli integrerade. I början var de väldigt åtskilda; varje land var orienterat mot västvärlden, först Europa och sedan USA.

Integrationen är mycket betydelsefull. Den innebär att det inte är så lätt att knäcka varje land för sig. De latinamerikanska länderna kan förenas i försvar mot en främmande makt.

Den andra utvecklingen, som är ännu viktigare och mycket svårare, är att länderna i Latinamerika har börjat försöka lösa sina enorma inhemska problem. Med sina stora tillgångar skulle Latinamerika kunna vara ett rikt område, i synnerhet Sydamerika.

Latinamerika har enorma rikedomar men de är starkt koncentrerade till en liten, oftast europeiserad och inte sällan vit, elit. Den eliten bildar en stark kontrast till den massiva fattigdomen och misären. Man har gjort vissa försök att förändra detta.

Det är ett viktigt steg – ett annat slags integration – som gör att Latinamerika kan börja frigöra sig från USA:s kontroll.

Det pratas mycket om ett globalt maktskifte. Indien och Kina sägs bli de nya stormakterna, de rikaste länderna. Det bör man också ta med en nyppa salt.

Många observatörer talar till exempel om USA:s skulder och att Kina är en stor långivare. Ända tills för några år sedan var det faktiskt Japan som var den största långivaren, och nu har Kina gått om Japan i det avseendet.

Dessutom är hela grunden för diskussionen om USA:s nedgång missvisande. Vi är vana att prata om en värld med länder skapade som enade, sammanhållna enheter.

Enligt internationell relationsteori finns något som kallas för den "realistiska" skolan, som säger att vi lever i en anarkistisk värld av stater, som alla driver sina egna "nationella intressen". Det är mest en myt.

Visst finns det en del gemensamma intressen inom en stat, till exempel överlevnad. Men människor i ett land har oftast väldigt olika prioriteringar och engagemang. General Electrics vd och vaktmästaren som sopar hans golv har inte samma prioriteringar.

Ett påstående i USA:s lärosystem är att vi alla är en lycklig familj, det finns inga samhällsklasser och alla arbetar tillsammans i total harmoni. Men det är ett falskt påstående.

Filosofen och nationalekonomen Adam Smith sa på 1700-talet att det är de som äger samhället som skapar politiken: "köpmännen och producenterna". Idag är makten i händerna på finansinstituten och de

multinationella företagen. De här institutionerna är angelägna om utvecklingen i Kina. Om man till exempel är direktör för Walmart eller Dell eller Packard, så tycker man det är utmärkt att det finns billig arbetskraft i Kina som arbetar under fruktansvärda förhållanden, och utan några större begränsningar för att skydda miljön. Så länge Kina har det som kallas för ekonomisk tillväxt, så är det helt okej.

Men Kinas ekonomiska tillväxt är något av en myt. Landet är mest en monteringsfabrik. Kina är en stor exportör, och USA:s handelsunderskott med Kina har ökat, men samtidigt har underskottet minskat i förhållande till Japan, Taiwan och Korea. Orsaken till det är, att det har bildats ett system för produktion i regionen. De tekniskt mer avancerade länderna – Japan, Singapore, Sydkorea och Taiwan – exporterar avancerad teknologi och komponenter till Kina, som använder sin billiga arbetskraft för att sätta ihop varorna och skicka dem ut ur landet.

Och de amerikanska företagen gör samma sak: De skickar delar och komponenter till Kina där de monteras, och så exporteras den färdiga produkten. Det kallas för kinesiska exportvaror men i många fall är det export inom regionen, och i andra fall är det egentligen USA som exporterar till sig självt.

Om vi slutar att betrakta varje nation som enhetliga fenomen utan inre uppdelningar, så kan vi se att det är ett globalt maktskifte på gång. Men skiftet sker från den globala arbetskraften till ägarna: transnationellt kapital och globala finansinstitut.

© 2013 Noam Chomsky
Noam Chomsky är professor emeritus i lingvistik och filosofi vid Massachusetts Institute of Technology i Cambridge, Mass.

Översättning Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

Översättning: Lotta Askaner Bergström

^[1] Han är en av världens mest kända filosofer, lingvister, politiska kommentatorer och föreläsare

^[2] Han är en av världens mest kända filosofer, lingvister, politiska kommentatorer och föreläsare

**The Delusionaires
Flooze Party
(Beaverama Records)**

Det finns många sätt att upptäcka nya band på. Det här gänget från Florida fick jag reda på genom deras basist Nadeem Khan som håller till på ett forum för gamla amerikanska bilar. För att göra historien kort så tipsade han mig om deras rykande nya platta. Kan även lägga till att Nadeem inte bara är bra på ståbas utan också är en häutig man som bygger och renoverar bilar på ett fantastiskt sätt.

Plattan inleds med ett spår som mycket väl skulle kunna vara soundtracket till en hårdkokt deckare. Tänk dig en elak Gene Hackman med alkoholproblem så är bilden klar. Det finns flera bra

låtar i lite samma anda. Vad som ger dessa lite lugnare låtar sin elakhet är saxofonen som ibland skrånar på så att Florida alligatorer tar till flykten. När de drar på så är det lite surf/Link Wray över det hela och det är inte det sämsta. Det är många som har gett sig på samma stuk men inte många som tagit med saxofon. De enda jag kommer på som haft lite liknande stuk är tidiga Robert Johnson & Punchdrunk, när de hade Otto Gryting på sax. Men det är tveksamt att The Delusionaires hört talas om RJ & P från Solna.

Hur som helst är mixen av saxofon, Link Wray, surf, sunkiga barer, alkohol doftande detektiver, Floridas träskmarker och riktig rock'n'roll en mycket lyckad historia. Bottoms up!

**Flowers Must Die: s/t
(Rev Vega/Kommun2)**
**Kama Loka: s/t
(Kommun2)**

När du kör i den där bilen i den där staden och får möjlighet att väja, betänk då hur Flowers Must Die reser sig som rondellen i mitten av cirkulationsplatsen. Det är tredje varvet runt och utsmyckningen i mitten är även denna gång av Danilo Stankovic, Sspåren i vägytan kommer från franska, tyska och törhända svenska fordon, där upp- och nedväxling skett mellan improviserad musik med fri form och malande, hypnotisk krautrockmekanik, den givna frågan är om man ska ge företräde när man ska in i eller lämna cirkulationsplatsen, vilket utrymme för tolkning av detta energiska spretande ska ha, avbrutet av partier som likt en handbromsladd ändrar riktningen, kraftfullt och definitivt. Och på ett annat plan är det Flowers Must Dies (Ash Ra Tempels andra skiva, "Schwingungen", och dess första spårs andra halva har gett bandet namnet och blir en del av artbestämningen) tredje lp, en dubbel denna gång, som griper tag i ett musikaliskt förnuft som säger att blygheten från Linköping är som bortblåst i Malmö. Hjäpnadsväckande bra, ett måste.

Från Tobias Petterssons skivbolag kommer också Kama Lokas debut-lp och bered dig på att bli stillsamt psyched-out med skogstrevnad och ekorsvansmjuk halvfartpsykedeliska i folkmusikalisk dräkt. Kama Loka? Så här säger William Quan Judge i Teosofins ocean: "Begärets sfär, är den astrala region som genomtränger och omger jorden. Som lokalitet är den i och på och omkring jorden. Den sträcker sig till ett mätbart avstånd utanför jorden, men de vanliga lagar som gäller här gäller inte där, och dess invånare lever inte under samma rums- och tidsförhållanden som vi. Som tillstånd är kamaloka metafysiskt, relaterat till det astrala planet. Tillståndet kallas begärets sfär därför att det hör samman med den fjärde principen, och dess förhärskande energi är begär, tomt på och avskilt från intelligens." Om detta på allvar inspirerat den dansk-svenska gruppen där de begivit sig till Koppom och skivbolaget Silences legendariska studio har jag ingen som helst uppfattning om, men den tassande urstarka och naturromantiska, sinnesvidgande musiken har en egen intelligens. Mjuk skogsprog som om inget alls händer utanför stugknuten, folkmusiken ligger i blodet liksom träden, gräset, stenarna och Kebnekajses sluttningar – och det här är efterhängset, framtidsminnen från en tid innan Normalmstorgsdramat, kapningar på Bulltofta och tvenne svenska vaktorn i Barsebäck.

Salma Gandhi kunde hetat sammelsurium för det här är en mardröm, i alla fall om man som lyssnare ska försöka identifiera vad det här är, hur det låter – för det låter från, typ, liksom, överallt, influenserna står som det berömda ösregnet i backen, en bit pop där, begåvad jazz, ett oväntat tungt riff, progressivt är ofrånkomligt, men om man skjuter bort den delen av bekymren en smula och bara lyssnar, blir det omvälvande och hela tiden överraskande, begåvat särpräglad men ändå inte överlastat. Svensk musik har aldrig varit så bra som nu, aldrig utkommit med så mycket varierat gods som nu. Salma Gandhi är som ett instrumentalmusikhistoriens melodikryss på 45 varv.

**Salma Gandhi: The Quest For
Nonsense Never Ends
(Transsubstans)**
**Opus Symbiosis: Nature's Choir
(eget bolag)**

Pat Mastelotto, legendarisk trummis i bl.a. King Crimson, gästar på en låt på Opus Symbiosis' tredje skiva, men blev icke lurad, det här är en samling jazzpop som är fjärran från sentida King Crimson-explosioner och i stället drar ut på sig, stillar sig och blir smått sublim, något som stundtals bryts av mixningen av sångerskans, Christine Stens, röst, men det blamarar inte värst, bitvis blir det jämförelser med den väg Moon Safari tagit. Popprogg med ett stänk jazz? Låt oss se det som ett annorlunda försök att tämja förväntningarna på den progressiva musiken och något fjärran 1972, denna finländska grupp vill jag följa, men först ska jag köpa deras förra skiva, en ep som lär vara närmare 1972...Konsekvent, moi?

För att få bra ljud på en lp-sida ska man undvika att ha mer än femton minuter musik på den, luft mellan spåren och gör dem djupa, helst i en

**Ved: Spectra
(Adrian/Psychic Malmö)**

vinyl som väger 180 eller 200 gram. Veds nysläppta "Spectra" är en dryg halvtimme lång, en kvart per lp-sida, och har i vanlig ordning ett särpräglad utseende men mycket av soundet känns tacksam nog igen, vi befinner oss djupt inne i Bo Hansson-land, fast med mer psykedelia likt deras Jean Dubuffet-konserter på Skissernas museum i Lund, med Ved-signum som bouzouki och gitarrklang som för evigt är förknippad med Psychic Malmö för mig, eller Steve Hillage, men nu är det litet tätare, litet tyngre, en storrig klarinett känns ny, dna:t är kvar, men skruvar på sig, det krautaktiga svänget låter vänta på sig, men tyngd även där när det anländer. Det borde vara dags för fler att omnämna Ved i samma andetag som, inte bara inhemsk, utan även utländsk instrumentalmusik, vare sig det är Mountains eller Field Music.

Jan-Erik Zandersson

ALLA KAN INTE BLI EN STJÄRNA MEN
ALLA KAN BLI ETT SVART HÅL.

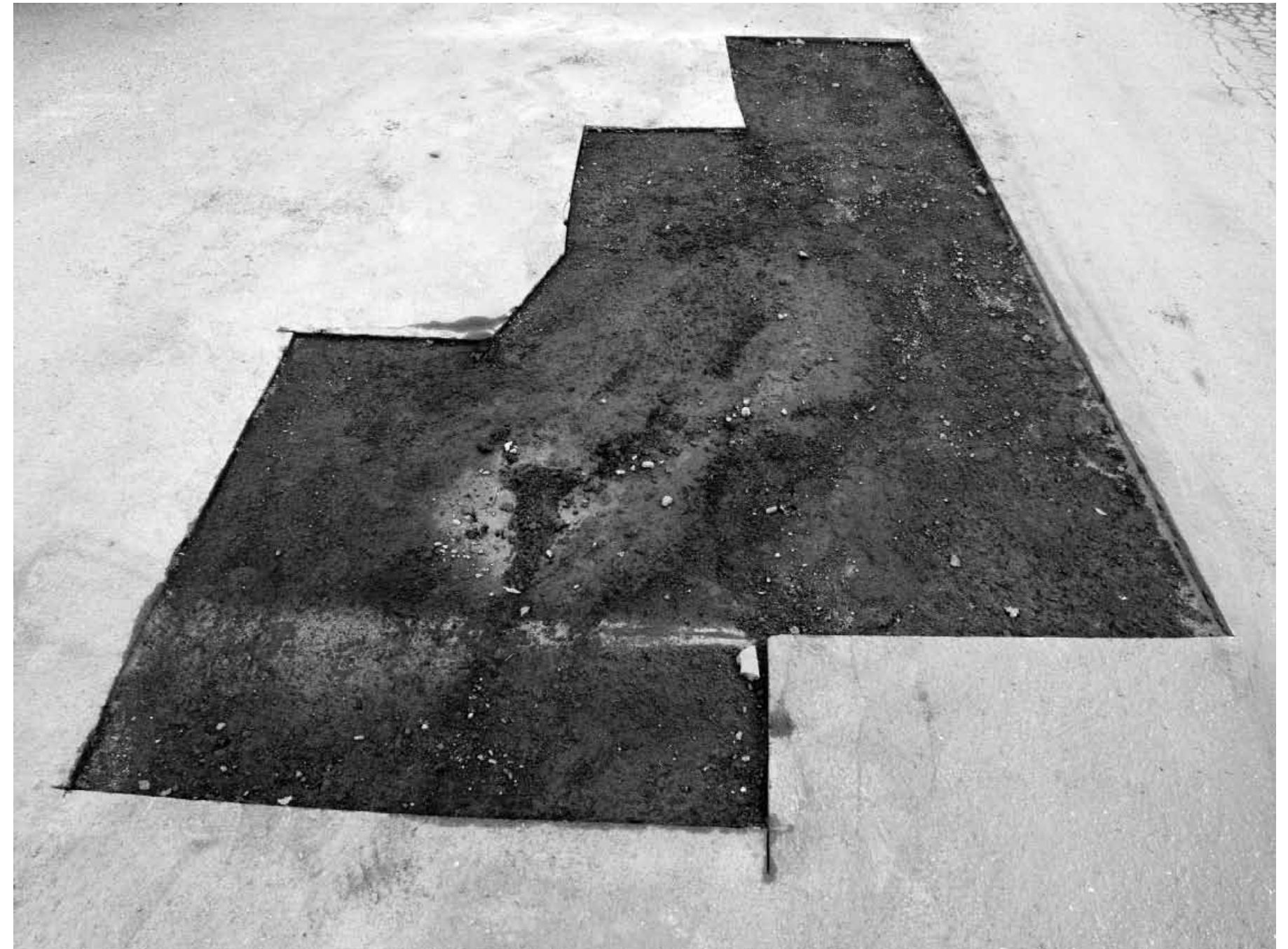
Not everybody can be a star, but anybody can be a black hole.

Illustration: Maciej Kalymon

1

2

10 I TOPPLISTAN SAKER MYRORNA ÄLSKAR

1. FÄRRETT FÄRRETT

Är du fortfarande kvar på jakt efter den perfekta
& tillräckligt stora kaffet?

1. KAFFET HAR VÄRT EN DEL AV DITT LIV

2. KAFFET HAR VÄRT EN DEL AV DITT LIV

3. KAFFET HAR VÄRT EN DEL AV DITT LIV

4. KAFFET HAR VÄRT EN DEL AV DITT LIV

5. KAFFET HAR VÄRT EN DEL AV DITT LIV

6. KAFFET HAR VÄRT EN DEL AV DITT LIV

7. KAFFET HAR VÄRT EN DEL AV DITT LIV

8. KAFFET HAR VÄRT EN DEL AV DITT LIV

Välkommen in med allt du inte behöver. Alla butiker tar emot dina gåvor.

MYRORNA

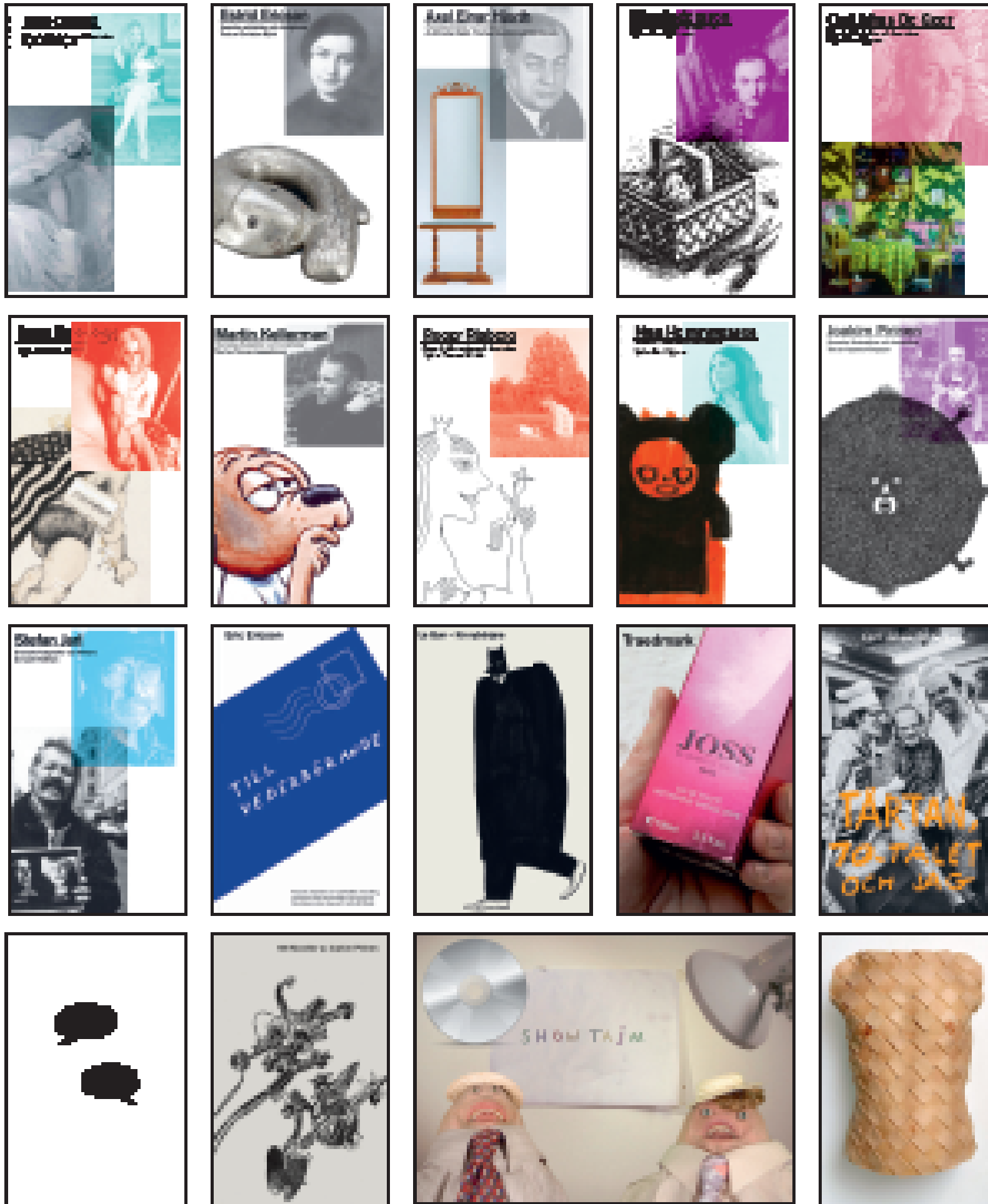
ÄLSKA ÅTERANVÄNDNING

JOHNOSSEI

Nya albumet **Transitions** ute 20 mars.
Innehåller hitsingeln **Gone Forever**

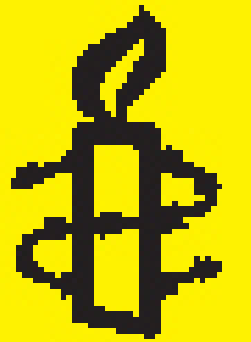
www.crowd-bank.com

TILLSAMMANS – MOT FÖRTRYCK

PG: 90 00 72-0
BG: 900-0720
www.amnesty.se

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

UTLANDET

Meddelskala 1: 120 000 000

Illustration: Henrik Franklin

Humor

Kära Hjärtanes!

Kära Hjärtanes!

Kära Kära Hjärtanes.

Jag har ett stort, men kanske inte helt oangenämt, problem. Det är nämligen så att jag har två ihärdiga beundrare som uppvaktar mig ideligen. Mitt problem är att jag inte vet vem av dem jag ska välja. Jag tycker egentligen lika mycket om dem bägge två. De är väldigt trevliga, omtänksamma och rara båda två, var och en på sitt sätt. Snälla Kära Hjärtanes, ge mig ett råd!

/Villrådigh och konfys.

Kära Villrådigh och konfys. Du får ursäkta men jag förstår inte riktigt vad som är ditt problem. Att ha två beundrare måste väl vara dubbelt så bra som att bara ha en, eller? Du har ett gyllene tillfälle här att sälla agnarna från vetet så att säga. Du ska naturligtvis genast göra dessa båda herrar ytterst medvetna om den andres existens. I sin kamp och iver att få äga dig kommer de att göra allt för att bråda den andre. Det är viktigt att i det längsta hålla båda på halster för att fullt ut kunna utnyttja detta gyllene tillfälle att bli megauppvaktad. Du kan helt lugnt t.ex. gå en runda med var och en av dem runt i staden guldsmedsaffärer och se ut lite glittriga dyrbarheter som du av en händelse råkar önska dig i julklapp. Det är bara din fantasi som sätter gränserna för vad du kan göra för att utnyttja situationen till fullo. Skulle så småningom sedan en av dessa båda vara uthålligare i sin uppvaktning, eller du kanske rent av själv väljer ut en av dem, ska du aldrig missa ett tillfälle att påpeka att du faktiskt kunde valt den andre istället. Så ska män hållas kort! God Jul önskar Kära Hjärtanes!

S. Kald

Konst IG

Att segla på en cykeleka säger intet om slutet på filmen du aldrig såg klingan som klöv luften som skrek sjöng sången om livet någon saknade en annan vilsegången tanke utan hemvistom vilken tanke som helst hade varit den lådan fanns bara det som du aldrig visste att hundens ben solade sig i glansen av dess storhetsvansinne letar månen efter skuggan av sitt forna jag tappar tråden om igen, om igen upprepar samma, samma dag kommer aldrig åter vänder i dörren på tröskeln till det liv du aldrig kom för dig att...

S. Kald

Thomas Olsson

Test-Fnisse

Finnes det liv i Mars, eller...?

Hvi hafver hvår i luften, flickor, hvar hafver ni eder? Så skola man skämtsamt kunna säga så här en bit in å det nya året. Efter öfersvämningsshot och växthuseffekter så tycks hvi gå mot hvarmare tider hvad det hlider. Icke bara detta nya år utan för en lång tid framöfver. Man skola kanske taga simlektioner... Å andra sidan kunna hvi möjlighvis se fram emot en aningens mildare hvintrar som kunna tina en frusen själ. Därför hlångta undertecknad så förtvifvat efter hvåren, med alla de små blommor och blader som hvisa sigh så gröna och sköna! Se, jag blifver så poetisk af bara tanken! Låtom safven stihga i hvåra hvintertårda kroppar och släppen in ljuset i hvåra dunkla själers frusna mörker, så kommen hvi alla att blomma ut så som den lilla tussilagogen uti hvåghreinen. Släpp fångarne loss det äro hvår!

Auf wienerschnitzel!
Test-Fnisse

Jack-Åke

Asså detta va typ semmsta spätt lävet nånsin? fösst va de kallt sattan så man knapt kunna va ute sen jorde ja en dum graj såm mussan flippade helt po så ja fick typ in draget ekonomiskt under stöd, omni ni fattar?!?! De va så många fimler ja skulle sett men de ble de inget å me de å sen fick ja ente spel spel hellor. JÅLA SKIT LIV!!!

Ha de!
Jack-Åke, ständig praktikant
jack_ake99@hotmail.com

Test-Fnisse analyserar.

Historia 1:

Fyra kamrater träffades i en park i Peking. Den första suckade, den andra suckade, och den tredje suckade också. Då säger den fjärde: Nej gubbar, nu får vi sluta prata politik.

Analys:

Huru kunna de hveta att det hvara politik de andra sucka öfver? Ingen konst! I den kinesiska diktaturen äro allt att betrakta så som politik. Äfven den minsta suck! Det kunna hju i och för sig hvara spektaklet öfver OS i år i Peking de sucka öfver. Detta är i och för sig också att betrakta som politik...

Historia 2:

En man ringer uppbragt till Polisen:

- Hjälp, det sitter en otäck gorilla i min björk!
- Jaha, då ska ni ringa till Kommunens Gorillajour.
- Finns det verkligen sådana? sa mannen.
- Javisst, svarade polisen.
Mannen ringde Gorillajouren.
- Holgersson, Kommunens gorillajour!
- Jo jag har en otäck gorilla i min björk!
- Inga problem, svarade Holgersson. Jag kommer direkt.
Tre minuter senare bromsar en liten skåpbil in framför mannens villa.
- Holgersson, sa mannen och tittade upp i björken:
- Ja det var en otäck gorilla minsann, jag hämtar mitt gorilla-kit i bilen.
Han återvänder med ett par handklovar, ett hagelgevär och en tax.
- Ja, sa Holgersson. Nu behöver jag lite hjälp från er.
- Jaha, med vad?
- Så här går det till: Jag klättrar upp i björken och skakar kraftigt på den. Gorillan ramlar då ner på marken och då rusar min gorillatrånade tax fram och biter gorillan i snoppen, varvid gorillan för ner händerna om densamma.
- Det är då ni kommer in i bilden, fortsatte Holgersson. Det enda ni behöver göra då är att rusa fram och sätta på handklovarna. Enkelt!
- Men vad skall jag med geväret till då, frågade mannen?
- Ja, svarade Holgersson, ibland händer det att jag ramlar ner först och då skjuter du hunden.

Analys:

På grund af utrymnesbrist hafver undertecknad ingen möjlighet att bedriva analys å denna historiet!

Hvål bekomme önskar eder ödmjukaste tjänare
Test - Fnisse

Mars månads horoskop av O. Rakel

Vattumannen 20 jan – 18 feb.

Våren är på väg och vår heter som bekant spring på engelska, och det är just vad du behöver göra just nu, springa utav bara h-----e for att komma i form till Beach-2013. Du har tre månader på dig!

Fiskarna 19 feb – 20 mars.

Du lever fortfarande efter ditt motto "simma lugnt". Det är ingen konst i denna is-sörja som du traskar runt i. Lite sol tittar fram och tinar din frusna själ, men din kropp är fortfarande frostnupen. Chill!

Väduren 21 mars – 19 april.

Den gamla geten lever med har börjat tycka att gräset är grönare på andra sidan. Förmodligen är det så också. Du har ju inte gjort någon människa glad på de senaste 14 åren. Vad sägs om en charmkurs? Nä, förresten, det vore att kasta pengarna i sjön!

Oxen 20 april – 20 maj.

Du har inte legat på latsidan i alla fall! Efter månader av hårt slit har du jobbat ihop så att du har lite mer än en månadslön över. Kan vara bra att ha till hands nu när bilen kommer att gå sönder, oljepannan lägger av och du får en vattenläcka i källaren!

Tvillingarna 21 maj – 20 juni.

Ditt tillfälliga dubbelseende kommer att lägga sig i det närmaste. Till en början kommer du att känna dig lite ensam, men du vänjer dig snabbt!

Kräftan 21 juni – 22 juli.

Vintern har tagit hårt på din mentala hälsa och först nu börjar du se en ljusning i mörkret. Vilken tur att Prozac och Cipramil finns!

Lejonet 23 juli – 22 augusti.

Nu när våren är på väg känner du för att ändra stil. En ny garderob hade väl inte varit fel, eller? Tyvärr finns den enda garderob du har råd att inhandla endast på IKEA.

Jungfrun 23 augusti – 22 september.

Snygg, sexig och singel brukar du säga till folk, som du träffar på diverse chat-sidor på nätet, att du är. Tyvärr stämmer detta bara till en tredjedel men ge inte upp, det finns säkert någon där ute som både ser, hör och luktar tillräckligt illa, och som är tillräckligt desperat för att dejta dig. Ge inte upp!

Vågen 23 september – 22 oktober.

Efter att ha sprängt 100-vallen känner du att det är dags att ta itu med detta problem. Du köper ett gymkort och klippkort i hälsobutiken. Men på gymmet blir du svettig och trött, och hälsokosten gör dig hungrig. Du tar och väntar ett år till istället!

Skorpionen 23 oktober – 21 november.

Efter den senaste tiden av stingsligt humör från din sida har din partner bett dig att sticka. Om det är något du är bra på så är det just det. Glöm inte att varva aviga och råta maskor!

Skytten 22 november – 21 december.

Ditt gamla ryggskott kommer att göra sig påmint under den närmaste tiden. Det beror på din förmåga att alltid skjuta upp allting till morgondagen. Till slut kommer du att knäckas under all börda du skjuter framför dig och kommer att vara i stort behov av att ladda om!

Stenbocken 22 dec – 19 jan.

Hur kan det vara att du alltid lyckas med allt du företar dig? Ditt snille är större än vad din trångsynta omgivning kan begripa. Ja, det är inte lätt att vara DU bland alla dessa missunnsamma, ogina och illvilliga misslyckanden till människospillror!

Grefve Fågelsparre

Exakt hur bonnig är en bonnkatt?

I mitt hushåll befinner sig just nu en så kallad bonnkatt. Katten ifråga är således icke någon renrasig raskatt utan går under den kryptiska benämningen bonnkatt. Då jag i gårkväll hade en stund över nyttjade jag en ökad fildelningstjänst för att tanka hem några stycken av den bonniga entertainern Eddie Meduza i syfte att utreda exakt hur bonnig katten ifråga var.

Resultat enligt följande:
Låt 1: Sässialdemokraterna, Katten ligger på en fluffig kudde i länsstolen och slickar tassarna. Klipper av och till med örnen vid refrängen. Katten gaspar käken ur led och ser fasligt uttråkad ut.

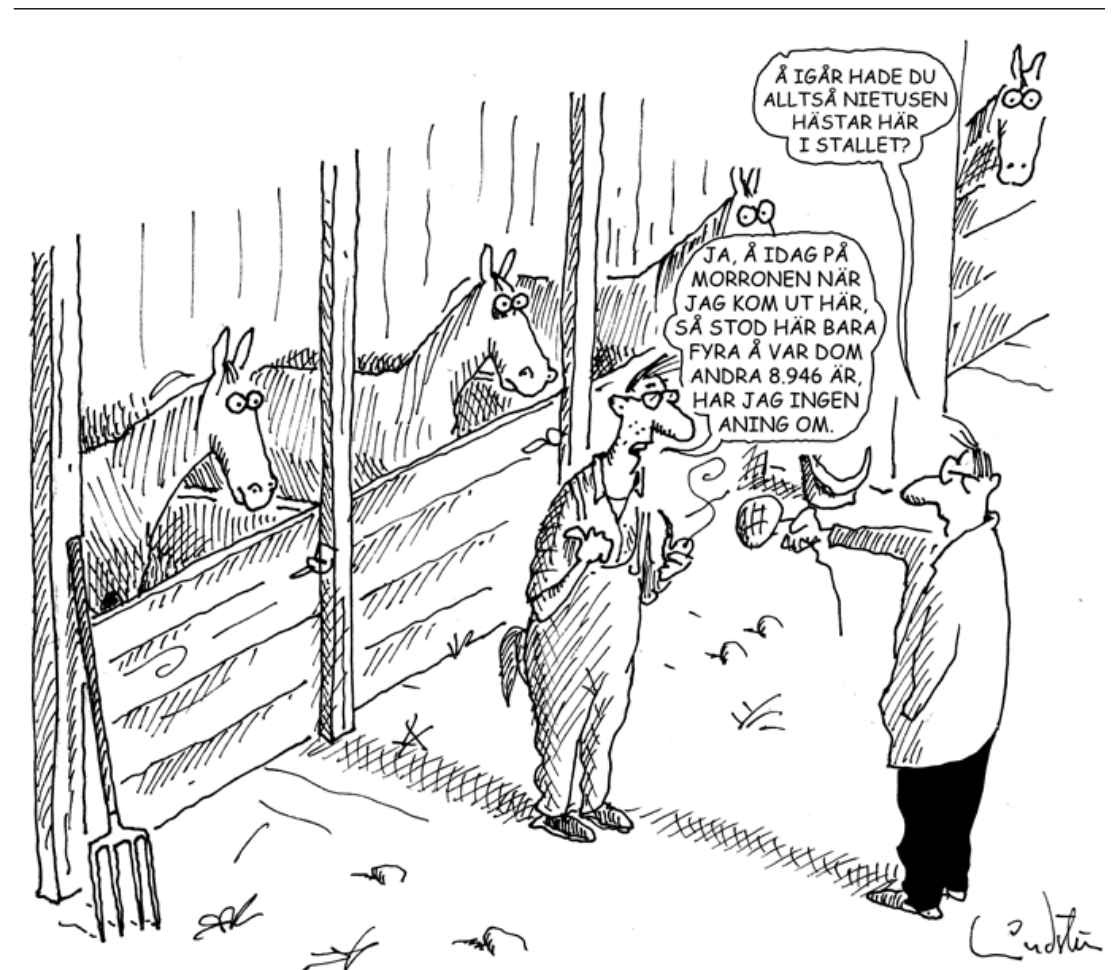
Låt 2: Mera Brännvin, Katten ligger fortfarande delvis kvar på kudden men bråkar nu avmätt med min stråvhåriga tax Serenius. Ställer sig upp och stretchar genom kroppen. Försviner i riktning mot kattlådan.

Låt 3: Sveriges Kompani. Katten står icke att finna. Spår efter katten påträffas i kattlådan. Städar upp kattlådan. Blir gravt illamående. Vomrar. Tar en whisky. Vaknar klockan 01.43. Experimentet avbryts.

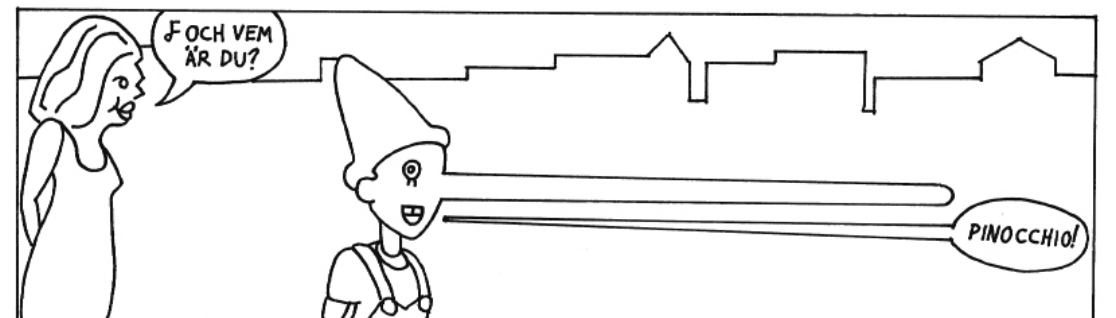
Här skulle jag vilja avlämna en varning för audionomt oerfarna individer att befatta sig med musikstycken av denna musiker då själva librettot innehåller mer eller mindre samtliga av de i svenska språket ingående orden enklast kategoriserade under rubriken förgargelseväckande. Hörselkåpor och skyddsglasögon är det rekommendera vid lyssning till Eddie Meduza.

Resultatet av ovanstående försök blev icke speciellt entydigt. Denna katt förföll icke vara mer bonnig än någon annan katt. Vidare testning kräves innan otvetydigt resultat kan registreras. Nästa steg är att med hjälp av bondkomik av typen Stefan och Krister fortsätta utvärdera kattens bonnighet. Nås inga resultat där tas silkesvantarna av och Åsa-Nisse VHS-erna åker fram.

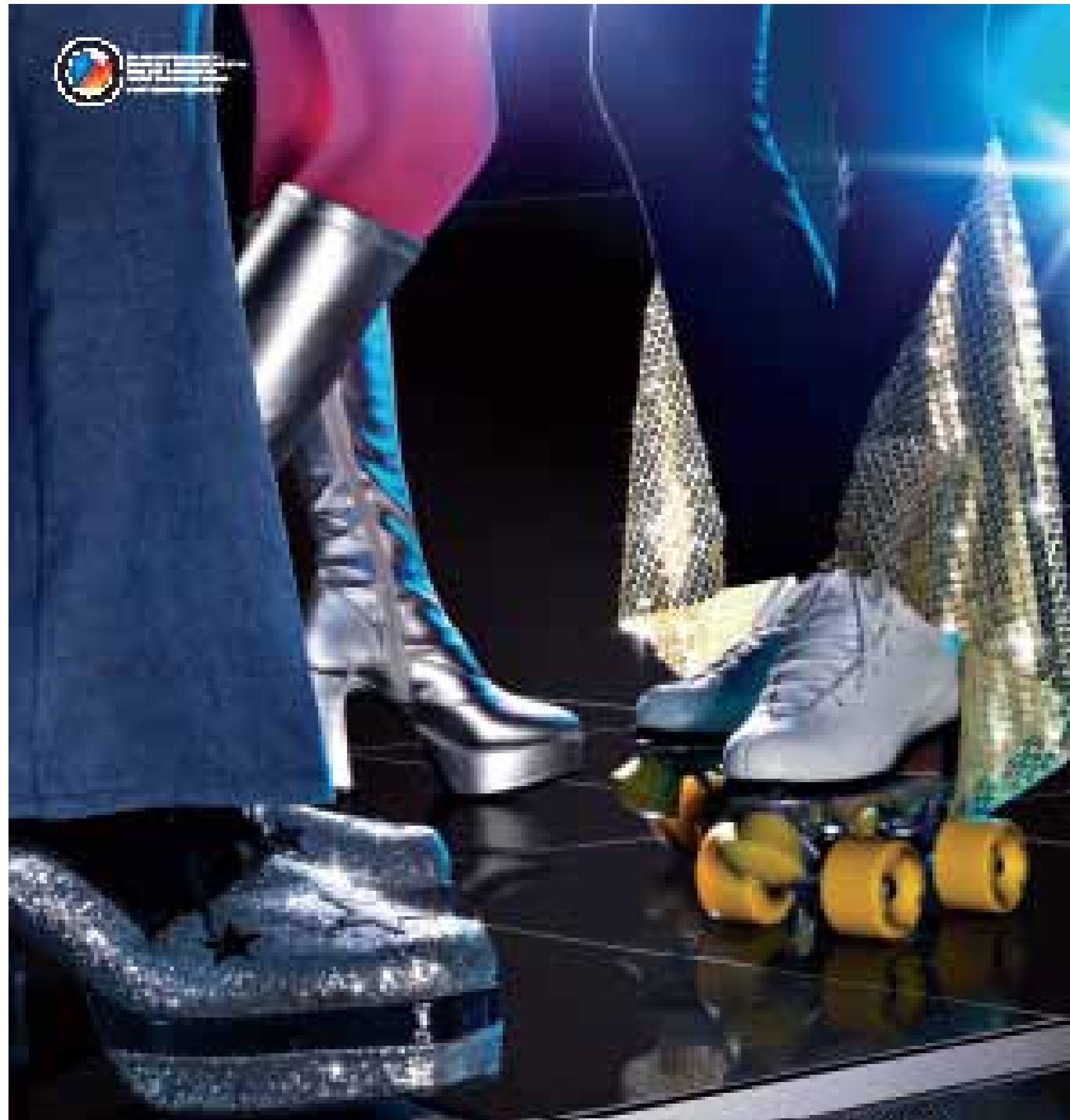
Trevlig helg förövirgt!
Grefve Pavlov-Fågelsparre

9000 hästar om året registreras inte avlivade och går inte till kött slakt. I stället försvinner de spårlost i Sverige varje år.

Josef Daagarsson

NY DESIGN

ETT GLAMORÖSARE VATTENHÅL

God design erbjuder ståtligt. Gödja, klassik eller gåvovet. 200, 150 Purus. Den utökade golvbrunnens stora nya möjligheter i badrummet. Finslitt med ny design och en rad olika mönster. Purus. Ett ställe till ditt badrum. Även i badrummet.

Gå in på www.purus.se och se hur du också kan få det riktigt i badrummet.

PURUS
Läs utgåva i badrummet

GODHETEN

DET ÄR SÅ SYMPATISKT
HÄR PÅ GOTLAND! DE HAR
SMÅ STÄND VID VÄGEN DÄR
MAN KAN TA GRÖNSAKER,
OCH EN LÅDA BREDVID
DÄR MAN KAN TA
PENGAR!

KALLE ANKA

EN FILM AV
STEFAN JÄRNL

BİOPREMIÄR 15 FEBRUARI

www.godheten.se

Plugga in på arbetsmarknaden

Bli förskollärare, grundlärare, ämneslärare eller yrkeslärare.
Ansök senast 15 april. www.mah.se/ls/utbildning

Med ett utöver, engagemang och skapa möjligheter för eleverna och därmed också för vårt framtida samhälle. Härna älskar du bli lärare i matematik och fysik.

Malmö Högskola
Malmö
040 3310000